

Dreptul Uniunii Europene

Speta 1

Societatea *Back to School*, având naționalitatea unui stat membru al Uniunii Europene, este specializată în domeniul educației, oferind servicii de formare prin intermediul unei pagini pentru fani găzduite de Facebook la adresa www.facebook.com/backtoschool.

Administratorul acestei pagini poate obține date statistice anonime privind vizitatorii paginii cu ajutorul unei funcții intitulate Facebook Insight, puse în mod gratuit la dispoziția sa de Facebook, potrivit condițiilor de utilizare care nu pot fi modificate. Aceste date sunt colectate cu ajutorul unor fișiere-martori („cookies”) care conțin, fiecare, câte un cod de utilizator unic, active timp de doi ani și salvate de Facebook. Codul de utilizator, care poate stabili o legătură cu datele de conectare ale utilizatorilor înregistrați pe Facebook, este colectat și prelucrat în momentul deschiderii paginilor pentru fani.

La data de 3 septembrie 2018, societatea *Back to School* a fost somată de către Autoritatea regională independentă de protecție a datelor din statul membru al Uniunii Europene a cărui naționalitate o are, să dezactiveze pagina sa pentru fani, pe motiv că nici *Back to School*, nici Facebook nu a informat vizitatorii paginii pentru fani că Facebook colecta, cu ajutorul unor cookies, informații cu caracter personal care îi vizau și că acestea prelucrau apoi respectivele informații.

Back to School a introdus o acțiune împotriva acestei decizii la instanța administrativă competentă, susținând că prelucrarea datelor cu caracter personal efectuată de Facebook nu poate să îi fie imputată și că nu ea a însărcinat Facebook să procedeze la prelucrarea unor date pe care le-ar controla sau pe care le-ar putea influența. *Back to School* deducea din aceasta că Autoritatea ar fi trebuit să se îndrepte direct împotriva Facebook și nu împotriva sa.

Având în vedere aplicarea Regulamentului (UE) 2016/679 referitor la protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, în special art.1, 2, 17, 24 și 28, precum și jurisprudența recentă a CJUE întemeiată pe Directiva 95/46/CE, prezentați un raționament juridic referitor la următoarele aspecte:

Lucrarea profesională nr. 1:

Societatea Back to School poate fi trasă la răspundere, în calitate sa de administrator al unei pagini pentru fani găzduite pe o rețea socială, în cazul unei atingeri aduse normelor privitoare la protecția datelor cu caracter personal, ca urmare a alegerii de a recurge la această rețea socială pentru a difuza oferta sa de informații? Prezentați un raționament argumentat, pe baza jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene, a legislației UE și a doctrinei de specialitate.

Lucrarea profesională nr. 2:

Există posibilitatea formulării unei acțiuni în interpretare în fața instanței de la Luxemburg? Argumentați răspunsul.

Precizări:

La aprecierea răspunsului vor fi avute în vedere următoarele:

- sistematizarea motivării juridice;
- temeiul juridic;
- identificarea jurisprudenței relevante pentru domeniu;
- identificarea și folosirea corectă a principiilor jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene;
- limbajul juridic;
- logica și relevanța argumentării;
- nota de personalitate (în acest sens, răspunsul poate fi nuanțat, în funcție de interpretarea dată situației de fapt) și
- indicarea corectă a legislației, a jurisprudenței și a doctrinei folosite.

Speta 2

Domnul K, cetățean croat și al statului Bosnia-Herțegovina, se deplasează în Olanda împreună cu soția și fiul minor, în ianuarie 2001. În anul 2006, soția domnului K a dat naștere celui de al doilea fiu al lor.

În februarie 2001, dl. K a solicitat autorității competente din Olanda eliberarea unui permis de ședere temporară în calitate de solicitant de azil, cerere care i-a fost respinsă în mai 2003.

În iulie 2011, dl. K a introdus o nouă cerere de azil care, din nou, a fost respinsă în ianuarie 2013. Această decizie era, însă, însoțită de o interdicție de intrare pe teritoriul Olandei pentru o durată de zece ani.

După aderarea Republicii Croația la Uniunea Europeană, dl. K a solicitat instanței competente, în octombrie 2014, ridicarea interdicției de intrare pe teritoriul Olandei emise în privința sa. În iulie 2015, cererea a fost admisă, dar autoritatea competentă l-a declarat pe dl. K indezirabil pe teritoriul Olandei, în temeiul prevederilor din Legea olandeză privind regimul străinilor. Reclamația formulată de dl. K împotriva acestei decizii a fost respinsă în decembrie 2015.

Motivele de respingere au fost:

- deciziile din mai 2003 și din ianuarie 2013 de respingere a cererilor de azil introduse de dl. K, prin care s-a constatat că acesta din urmă se făcea vinovat de conduite care intrau sub incidența articolului 1 secțiunea F litera (a) din Convenția de la Geneva, prin aceea că a avut

cunoștință de crime de război și de crime împotriva umanității comise de unitățile speciale ale armatei bosniace și că a participat personal la săvârșirea acestor infracțiuni;

- prezența lui dl. K pe teritoriul Olandei era de natură să aducă atingere relațiilor internaționale ale acestui stat, astfel încât trebuia să se evite ca acest stat membru să devină gazdă pentru persoane cu privire la care există motive serioase să se presupună că se făceau vinovate de săvârșirea unor fapte grave;

- protecția ordinii publice și a siguranței publice impunea să fie efectuate toate demersurile necesare pentru a împiedica cetățenii olandezi să intre în contact cu persoane care, în statul lor de origine, se făceau vinovate de conduite grave care intrau sub incidența articolului 1 secțiunea F litera (a) din Convenția de la Geneva;

- era imperios necesar să se evite ca victime care au suferit ca urmare a unor acte imputate lui dl. K sau membri ai familiilor acestora să se afle în prezența sa în Olanda.

Pe baza tuturor acestor elemente, autoritatea competentă a concluzionat, pe de o parte, că dl. K reprezintă o amenințare reală, prezentă și suficient de gravă la adresa unui interes fundamental al vieții sociale în Olanda și, pe de altă parte, că declararea ca indezirabil a dlui. K nu aduce atingere dreptului respectarea vieții private și de familie.

Domnul K. a introdus o acțiune împotriva deciziei din decembrie 2015 la instanța competentă. Acesta a arătat că:

- motivele invocate de autoritatea competentă pentru a-și justifica decizia erau insuficiente;

- relațiile internaționale ale unui stat membru nu intră sub incidența noțiunii de ordine publică;

- la baza caracterului actual al amenințării pe care ar reprezenta-o dl. K, se află prezumția privind conduita de care s-ar fi făcut vinovat în trecut;

- considerând că orice eventual contact în Olanda între dl. K și o victimă determină în sine un risc pentru ordinea publică, extinde în mod excesiv noțiunea de „ordine publică”;

- nu s-a demonstrat că eventualele victime ale lui dlui. K s-ar afla pe teritoriul olandez.

Mai mult, dl. K a adăugat că nu a fost niciodată urmărit penal și nici condamnat pentru faptele care îi erau imputate. Acesta a concluzionat că motivul invocat în decizia de respingere, întemeiat pe faptul că reprezenta o amenințare pentru ordinea publică, este incompatibil cu dreptul Uniunii.

Lucrarea profesională nr. 3:

Având în vedere reperatele¹ legislative, jurisprudențiale și o comunicare a Comisiei Europene, prezentate mai jos, redactați o opinie care să vină în sprijinul solicitării dlui. K.

Repere:

- punctul 50 din Hotărârea din 11 iunie 2015, *Zh. și O.* (C-554/13, EU:C:2015:377);

- articolului 27 alineatul (2), 28 alineatul (1), 28 alineatul (3) litera (a) din Directiva 2004/38;

¹ Reperatele au caracter orientativ; pot fi adăugate și altele, inclusiv doctrina domeniului.

- Hotărârea din 9 noiembrie 2010, *B și D* (C-57/09 și C-101/09, EU:C:2010:661);
- Hotărârea din 23 noiembrie 2010, *Tsakouridis* (C-145/09, EU:C:2010:708);
- Hotărârea din 22 mai 2012, *I* (C-348/09, EU:C:2012:300);
- Comunicarea din 2 iulie 2009 a Comisiei către Parlamentul european și Consiliu privind orientări pentru o mai bună transpunere și aplicare a Directivei 2004/38 [COM(2009) 313 final].

Precizări:

La aprecierea răspunsului vor fi avute în vedere următoarele:

- sistematizarea motivării juridice;
- temeiul juridic;
- identificarea jurisprudenței relevante pentru domeniu;
- identificarea și folosirea corectă a principiilor jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene;
- limbajul juridic;
- logica și relevanța argumentării;
- nota de personalitate (în acest sens, răspunsul poate fi nuanțat, în funcție de interpretarea dată situației de fapt) și
- indicarea corectă a legislației, a jurisprudenței și a doctrinei folosite.